

NETRPEZLIVOSŤ

Malý Jurko bol veľmi výbušný a nezvládal svoje konanie. Rodičia mu povedali, aby vždy napočítal do desať a až potom konal. Jedného dňa sa pohádal so svojim spolužiakom, hodil ho na zem, kľakol si naňho a chystal sa ho zbiť. Cez okno ho zbadala mama a zakričala: „*Jurko, rátaj do desať!*“ Jurko spustil päšť a prikývol. Keď mama odišla od okna, spolužiakovi povedal: „*A ty počkaj tu, kým dopočítam!*“

Ako je to so mnou?

Som trpezlivý vždy, keď si to situácia vyžaduje?

Ak nie, patrí mi jedna hlava draka...

NADRADENOSŤ

Hovorí sa, že keď Victor Hugo, génius francúzskej literatúry, raz odchádzal z oslavy, stretol žobráka, ktorý od neho pýtal peniaze. Známy spisovateľ, ktorý žil v chudobe typickej pre intelektuálov, strčil ruku do vrečka, no nenašiel ani mincu. „*Prepáč, bratku, nemám, čo by som ti dal,*“ povedal mu. „*Už si mi dal, nazval si ma bratom,*“ odpovedal žobrák.

A čo ja?

Prejavujem láskavosť a dobrotivosť vo svojom okolí?

Ak nie, patrí mi jedna hlava draka...

ZÁVIST'

Istý človek, ktorý celý svoj život bojoval s nerestou závesti a žiarlivosti, vyrozprával nasledovný príbeh: „Po smrti rodičov som, ako ich jediný syn, zdedil pekný majetok. Mal som dlhoročného priateľa, na ktorom som od tohto momentu začal pozorovať zhubnú moc žiarlivosti. Zmenil svoje správanie voči mne. Často tiež robil sarkastické narážky na to, že on potrebuje každý halier, nie ako ja. Náš vzťah, predtým srdečný a priateľský, sa postupne stával napätším a chladnejším... Neodsudzoval som ho. Videl som v ňom obraz seba samého, preto som úplne presne vedel, ako mu je...”

A čo ja?

Prejavuje sa v mojom správaní závest'?

Ak áno, patrí mi jedna hlava draka...

VYVYŠOVANIE SA

Dvaja ľudia vstúpili do chrámu modliť sa. Jeden bol farizej, druhý mýtnik. Farizej sa postavil a takto sa v sebe modlil: „Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia: vydierači, nespravodlivci, cudzoložníci alebo aj ako tento mýtnik. Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo mám.“ Mýtnik stál celkom vzadu a neodvážil sa ani oči k nebu zdvihnúť, ale bil sa do prs a hovoril: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“ (Lk 18, 10 – 13)

A čo ja?

Rád sa vyvyšujem nad ostatných?

Ak áno, patrí mi jedna hlava draka...

SMÚTOK

Hurikán. Kamera spravodajstva prináša srdcervúce scény zničených ciest, zrútených obydľí, povodní, a úbohých ľudí, zotrúvavajúcich pri ruinách svojich domov, aby zabránili neľudskej lúpeži toho mála, čo im ešte ostalo. Reportér sa zhovára s manželským párom, v ktorého tvárach bolo vidno starosti a smútok. V pozadí vidieť ich domček zaplavený takmer po strechu a deti, ktoré lezú na strechu a stadiaľ skáču do vzniknutého „kúpaliska“. Sú šťastné! Dokážu si zachovať radosť aj napriek katastrofe.

A čo ja? Viem sa tešiť z maličkosti a vo všetkom hľadať niečo pozitívne?

Ak nie, patrí mi jedna hlava draka...

NEODPUSTENIE

1812, Mexiko. Don Nicolás Bravo porazil Španielov v bitke pri Palmare a zajal tristo z nich. V ten istý deň dostal správu o poprave svojho otca, s ktorým spolu bojoval za slobodu vlasti. Plný bolesti, jeho prvou reakciou bolo rozkázať zastreliť všetkých svojich zajatcov na svitaní ďalšieho dňa. Z ľudského hľadiska to bolo logické, ale tej noci don Nicolás vyhral ďalšiu bitku, najdôležitejšiu vo svojom živote, bitku proti svojej túžbe pomstiť sa. Nielenže daroval život tristo zajatcom, ale rozkázal ich prepustiť!

A čo ja?

Viem odpustiť krivdy spáchané na mne?

Ak nie, patrí mi jedna hlava draka...

KLAMSTVO

Mama krtica nechala svojho synčeka celý deň samého, aby sa cvičil v hrabaní. Večer sa ho pýta: „No, môj malý, povedz, ako ti šlo učenie? Podarilo sa ti vyhrabať sa na povrch?“ Malý krt mávol rukou. „To predsa nič nebolo! Ako som tak hrabal, zrazu som sa prehrabal hore a ocitol som sa na krásnej lúke. Vietor mi do uší zavial vtáčí spev a v nose som zacítil vôňu lúčnych pestrofarebných kvetov. Celá lúka len tak hrala červenou, modrou a žltou farbou!“ Mama krtica zavrtela hlavou. „Klameš! Prespal si celý deň a na zem si sa vôbec nedostal. Farebnú lúku si mohol vidieť iba vo sne. Ved’ my krty sme predsa nad zemou slepé!“

A čo ja?

Hovorím vždy pravdu?

Ak nie, patrí mi jedna hlava draka...

CHAMTIVOSŤ

Pes našiel veľký kus mäsa a niesol ho v zuboch, aby si ho niekde v pokoji zožral. Prišiel k potoku, ponad ktorý viedla lavička a pustil sa po nej na druhú stranu. Uprostred zastal a pozrel dolu. Z vodnej hladiny hľadel na naň jeho vlastný obraz. Pes si neuvedomil, že vidí sám seba. Myslel si, že pozerá na iného psa s kusiskom mäsa v pysku. „*Jeho mäso je väčšie ako moje,*“ pomyslel si pes závistlivo. „*Vytrhnem mu ho a ujdem.*“ A tak otvoril papuľu a pustil svoje mäso, ktoré čľuplo do potoka a kleslo ku dnu.

A čo ja?

Som chamtivý a neviem, kedy je čas povedať DOSŤ?

Ak áno, patrí mi jedna hlava draka...

NECUDNOSŤ

Najväčšia sexuálna príťažlivosť pre mužov je cudnosť ženy. Ak je žena vyzývavá a príťažlivá len telesne – zvádza to ku konaniu – použiť, odhodiť. Ak je žena cudná, je tajomná, vyžaruje z nej tajomnosť. Muž po nej túži, chce ju spoznať – myslí na lásku a nie len na telo (mám ťa rád = chcem ťa). Cudnosť ženy púta srdce muža. Pri cudnej žene spozná muž svoju silu, to, aký je mocný. Pri necudnej spozná, aký je slabý.

A čo ja?

Rada sa obliekam vyzývavo, necudne?

A čo my muži – sme slabí?

Ak áno, patrí mi jedna hlava draka...

NEVDĀČNOSŤ

Keď dieťa dostane darček v prítomnosti svojej mamy, tá sa ho ihneď opýta: „*Ako sa povie, synček?*“, a dieťa veľmi vychovane odpovie: „*Ďakujem!*“ Toto dieťa práve dostalo jednu z najvzácnejších lekcií svojho života: ako byť vd'ačným.

A čo ja?

Som vd'ačný Bohu a ľuďom okolo mňa?

Ak nie, patrí mi jedna hlava draka...

NEÚPRIMNOSŤ

Slovo úprimný v latinčine *sincerus* znamená doslova „bez vosku“ (sine = bez, cera = vosk). Je to poukaz na pravosť, nefalšovanosť, pravdivosť, čistotu.

V stredoveku šľachtici používali poslov, aby doručili adresátovi list s ich posolstvom. Takýto list bol zvinutý a previazaný stužkou, ktorú pridržala pečať z vosku. Tá znázorňovala adresáta a tiež to, že list nie je otvorený. Ak bol posol úplne dôveryhodný, šľachtic mohol poslať list „bez vosku“ (sine cera), teda nezapečatený. Nemusel pred poslom maskovať a skrývať to, čo bolo v liste napísané, zo strachu, že to posol zneužije.

**A čo ja?
Som vždy úprimný?**

Ak nie, patrí mi jedna hlava draka...

MOJA TAJOMNÁ KOMNATA

**Je v tvojom živote niečo,
čo ťa ťaží,
čo nevieš odpustiť
alebo čoho sa nevieš zbaviť?**

Tak to pomenuj a dokresli si poslednú hlavu draka...